खएउयामास कएडू तिं साप्यस्यार्थेषणां धनैः ॥ १८१॥ भगिनीभगसाभाग्यबद्धराज्याः स्वयं दुरः। यां पङ्गवे मनाज्ञाङ्गीं मेर्वधनसूनवः ॥ २०२॥ सुगन्धादित्यमात्सुव्यात् सापि द्वी मृगावती। स्वयं संबुभुजि अध्यर्थकात्वामितकामिनी ॥ १६३॥ पर्यायेणाभवइत्यः स तयोभीगवृद्धये। दरिद्रयोषितोर्कं भुक्तिपात्रमिवान्वकं ॥ १६४॥ पुत्तयोराज्यलाभाय स्पर्द्धयाभ्यां स्वमित्रिणे। दत्ता निधुवनश्रद्धा धनदानैः सदिताणा ॥ ३६५॥ श्रथ पार्थं समुत्पात्य तत्पिता पङ्गाश्रितः। तित्रिभिः सप्तनवते वर्षे पौषे भिषचितः ॥ १८६॥ माघे प्रशानवते वर्षे सो अभिषच्य शिशुं सुतं। चक्रवर्माभिधं रात्ये सीणपुणया व्यपम्यत ॥ १८७॥ पैतृकं वाञ्छता राज्यं पार्थस्यानुचरा व्यधुः। एकाङ्गः सक् संग्रामं तत्र तिवयदातयः ॥ १६६॥ मातुर्वप्यरदेव्याः स कञ्चित् कालं शिश्निपः। मातामद्याः चिछिकायाः पाल्यस्वासीत् समा दश ॥ ३६६॥ बाल्याद्व्यक्तदीःशील्यं तस्मिंस्तत्यालनं तयाः। निर्दोषमासीद्र एउस्थफिलालनसिन्नमं ॥ ११०॥